לב: אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

עין משפט נר מצוה

צא א מי' פ"ט מהל' מלכים הלכה ד:

צב ב מי' פ"ו מהלכות מעות המעשה הל"ח (והל"ו):

צג ג מי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הל' יח סמג לאוין מה עור ע"ש ר"י סימן קמח פעיף יח:

רבינו חננאל

כמין ארובה יש עליו קורט [דם אסור אין עליו קורט] דם מותר והני מילי בשלא מלחו אבל מלחו ג) המלח הוא שיעביר הדם. רשב"ג אומר בזמן שהקרע שלו עגול אסור משוך (כשר) [מותר] כיצד הוא עושה קורע בגגד לבה עד שהיא בתיים נמלל ונעגל לאחר שחיטה הקרע נמשך והלכתא כרשב"ג ואע"ג דלית מאן דפליג עליה: בשר הנכנס לעבודת כוכבים מותר. איקימנא דלא כרבי אליעזר דאמר בשחיטת חולין סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים: והבשר היוצא מעבודת כוכבים אסור שהוא כזבחי מתים אי אפשר דליכא תקרובת ומתני' רבי יהודה בן בתירא התני מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמטמא באהל שנאמר ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים מה מת מטמא באהל אף תקרובת עבודת כוכבים מטמא באהל: **ירושלמי** והיוצא אסור כשהכניסו לפנים מן הקנקלין אבל לא הכניסו לפנים מן הקנקלין אף היוצא מותר בד"א בעבודת כוכבים שיש לה קנקלין אבל אם אין לה קנקלין כל בית עבודת כוכבים נידון משום קנקלין פי' קנקלין חדרים וחדרי חדרים: **ההולכין** לתרפות אסור לשאת ולתת עמהן והבאין מותרין: **ירושלמי** ההולכין בתרפות בהליכה מותר ר' יוחנן אמר ג) מוליכין עבודת כוכבים גדולה אצל עבודת כוכבים קטנה אית תנא תני תרפות מלשון תרפים ואית תנא תני ד) תרפות מלשון תרבות אנשים חטאים ומלשון תריבם כלומר המטילין מריבה: אמר שמואל עובד כוכבים ההולך בהליכה אסור בחזירה מותר.

ג) נראה ל"ל אבל מנלו לסמוך לחשיבין להמלח הוא שהעביר הדם.

ד) לפניש פירושלמי אבי ר"ח בש"ר יוחנן תורמים מוליכין עבודת כוכבים גדולה וכו'. ג) נראה ל"ל מוריקם וכ"מ פירושלמי שם ופ"ש בתפרש.

מסורת הש"ס

הלכה כרשב"ג. ר להני דאמרי לית להו בלוגא דכל מקום שאינה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו מדאיצטריך למיפסק כוותיה: ב**עובד** כוכבים ההולך לתרפות. מגיעא במתניתין והפסיק בגמרא ג)הלכתה (ה) בהגהה מסוס דמשי לנשר הנכנס: **דלא** כר' אלעזר. תימה לעיל (דף כט:) גבי עדות לנוכרי דמשמע הא שאין לנוכרי (ו) אין נאמנין לעבודת כוכבים וכן לקמן גבי גניבות לפר' חינם מבית חוונייקי הם לתורים לר"ת דכולהו נמשמע נאמנין לעבודת כוכבים וי"ל דתנא בית חוונייקי דלא כר"ת ור"ל לר"ת נמי שאר עדות ושאר גניבות דלא תמרינן סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים אלא דרך שחיטה אלא דרך מניקה ומחירה לא והכא גבי בשר הנכנס דייק שפיר שאין דרכן להכניס בשר לעבודת כוכבים אלא מהמה שחוטה:

והיוצא אסור א"א דליכא תקרוב' עבודת כוכבים ור' יהודה בן בתירא היא. הכא משמע דלרבנן לא מקטו תקרובת עבודת כוכבים למת וכן משמע בפ"ק דחולין (דף יג: ושם ד"ה תקרובת) דקאמר ויש לך לחלק שמטמאה במשא ואינה מטמאה באהל ולא כרבי יהודה בן בתירא והקשה ר"ת דלעיל (כט:) כי מצטרף ליה י"ל מגלן קאמר חבת גופיה מגלן ומקשה לעמתים ולא קאמר ג)נמי ר"י בן בתירא מגלמא ליכא מאן דפליג ועוד קשה דכי דייק הכא בשר הנכנם מותר אלא משמע כר"ת ומאי קאמר למימ לעולם אימא לך לתמיה כר"ת וכרבנן דרבי יהודה ס"ל דלית להו הך היקשא ואין סברא לחלק בין בתירא לשאר עבודת כוכבים ונסוך מודו רבנן דילפינן ממת ואימא לעיל גבי יין נסך מגלי תקרובת שאינה כעין פגים אלא כעין פגים כגון זיבחה קטור ונסוך מודו רבנן דילפינן ממת ואימא לעיל גבי יין נסך מגלי תקרובת שאינה כעין פגים פליגי ולפיכך מוקי לה להכא בשר היוצא כרבי יהודה דבחמיכה של בשר שאינו זוכה לפני עבודת כוכבים מירי אלא משמיה דזוכין ואימא דקתני מפני שהוא מזמני מתים ולא קתני זבחי דמשמע זבח ממש ור"י פי' לעיל דאיסור אלא משמיה דמלה ואלא דמשמיה קרא לא פליגי דכל תקרובת עבודת כוכבים אסור בהנאה מדאמרינן למת כי פליגי לענין טומאה דר' יהודה מקיש למת לפי שהוא טומאה וכן משמע (דכל דזבחה אסיק) ר' יהודה בן בתירא לחומר וקנקיט טומאה והכא דייק שפיר כיון דתנא בשר היוצא אסור למה לי למכדר ומתני' מפני שהוא מזמני מתים אלא לומר לך לאסור ומאי קאמר למימ לעולם אימא לך לתמיה כר"ת וכרבנן דרבי יהודה ס"ל דלית להו הך היקשא ואין סברא לחלק בין בתירא לשאר עבודת כוכבים ונסוך מודו רבנן דילפינן ממת ואימא לעיל גבי יין נסך מגלי תקרובת שאינה כעין פגים אלא כעין פגים כגון זיבחה קטור ונסוך מודו רבנן דילפינן ממת ואימא לעיל גבי יין נסך מגלי תקרובת שאינה כעין פגים פליגי ולפיכך מוקי לה להכא בשר היוצא כרבי יהודה דבחמיכה של בשר שאינו זוכה לפני עבודת כוכבים מירי אלא משמיה דזוכין ואימא דקתני מפני שהוא מזמני מתים ולא קתני זבחי דמשמע זבח ממש ור"י פי' לעיל דאיסור אלא משמיה דמלה ואלא דמשמיה קרא לא פליגי דכל תקרובת עבודת כוכבים אסור בהנאה מדאמרינן למת כי פליגי לענין טומאה דר' יהודה מקיש למת לפי שהוא טומאה וכן משמע (דכל דזבחה אסיק) ר' יהודה בן בתירא לחומר וקנקיט טומאה והכא דייק שפיר כיון דתנא בשר היוצא אסור למה לי למכדר ומתני'